

mange som muligt ville benytte den; thi saa ville Kjøbstadsboerne derved kunne faae deres Brød saameget billigere, og Lovens Hensigt være saameget fuldstændigere opnaaet. Det har derfor ogsaa forekommet mig underligt, naar jeg har hørt enkelte Dittringer falde, som om det skulde være særligt i Kjøbstadernes Interesse, at overholde Bagerens „velerhvervede Rettigheder“. — Ja! vare alle Kjøbstadsborgerne Bagere, saa kunde jeg forstaae, at man kunde sige, at det var i Kjøbstadernes Interesse at overholde Bagerens „velerhvervede Rettigheder“; men, som bekendt, er det kun ganske enkelte Personer i Kjøbstæderne, der ere Bagere; og at tilfidesætte Hensynet til hele den øvrige Befolkningens Bedste for disse enkelte Personers Skyld i en Sag som denne og paa en Tid som denne, det vilde være, mener jeg, det Modsatte af Interesse for Kjøbstæderne og for Kjøbstadsboerne. De stillede Vædringsforslag ere efter min Formening fra begge Sider meget uheldige. De have villet gjøre Sagen klarere; men efter min Mening have de kun gjort den mere indviklet og tvetydig. Dette gjælder saavel om Forslagene fra Forslagsstilleren, som om Forslagene fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg). Den klareste og bestemteste Betegnelse er den, der indeholdes i det oprindelige Forslag, hvor der nævnes „Rugbrød“, og det er uheldigt at ville tilføie „sigtet eller usigtet“; thi derved kommer man ind paa en Mængde Fortolkninger, som kun ville bringe Vilderede og ikke Klarhed ud af det. Det Samme forekommer mig at være Tilfældet med Forslaget under Nr. 2, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg). Efter dette Forslag vil han have indsat i Loven: Brød af „grovtmalet Meel“; men kan Hvede ikke ogsaa males til grovt Meel? (Lindberg: Jo.) Man maa altsaa forudsætte, at den ærede Forslagsstiller vil, at Hvedebrød ogsaa maa indføres frit i Kjøbstæderne, naar det kun er bagt af grovtmalet Hvedemeel (Lindberg: Ja). Ja! naar det er hans Hensigt, saa kan jeg forstaae Forslaget; men saa kan jeg ikke stemme for det; thi det er min Mening, at man ikke skal tilslade Indførsel af Andet end Rugbrød, som

er det, den store Mængde af Kjøbstadsboerne kan siges at trænge til til deres daglige Forødenheder, medens de kunne undvære Hvedebrød, naar det ikke kan sælges til en passende Priis. Jeg skal derfor stemme imod begge Forslagene, der gaae ud paa at forandre det oprindelige Udkast. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 1 fra Rigsdagsmanden for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg), da antager jeg, at man er saa enig om at vedtage det, at jeg ikke skal yttre mig videre derover.

Sage: Dersom denne Lov ellers ansees for nyttig, saa haaber jeg, at det ærede Medlem fra Marhuus (Ingerslev) vil forvinde sin Smerte over, at det ærede Medlem fra Svendborg (Somard) har „taget ham Brødet af Munden“. Jeg troer, at, dersom Bagerne i Kjøbstæderne ikke tage Skade af Forskrænkelse over denne Lov, saa vilde de ingen Skade tage ved dens Virkning. Dersom den kunde føre til, at Bagerne, i de mindre Kjøbstæder især, lagde særdeles Vind paa, at levere godt Brød til en billig Priis, saa var der allerede Noget vundet, og jeg troer, det vilde være den største Binding, vi kunde faae af Loven. Der er jo mange Landmænd her tilstede; men jeg troer neppe, at en eneste af disse Herrer tænker paa at etablere sig som Bager og føie tiltrovs med Brød. Men, dersom vi skal vedtage denne Lov, saa vil jeg tage mig den Frihed at foreslaae, at den bliver saa simpel som mulig, saa at vi ikke afstedkomme en anden Sort Dyrktid imellem de Vedkommende, ved at skabe Processer imellem dem. Naar det hedder, at man kan indføre og falsholde Rugbrød, saa er det vist Meningen, at det kun skal være dette, og ikke Brød bagt deels af Rug, deels af Orter og deels af Byg; men, da dette Udtryk kunde giue Anledning til Proces, og jeg troer, at det har overordentlig Lidet at betyde, om de tillige faae Lov til at indføre og sælge sigtet Rug- og Hvedebrød, og at paa hvad Maade man vil, saa er det vistnok det Simpleste at sige, at alle Slags Brød maa indføres. Derved forstaaene vi rimeligviis mange Folk fra at komme i en dyr Proces med hinanden. Dersom jeg har hørt ret, saa er det blevet yttret, at man maatte haabe, at indtil den 30te September 1854 maatte Dyrktiden her i